

מאת הגאון מ"ר הרב ברוך הייזשפלד שליט"א,
ראש טל' עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

A SERIES IN HALACHA LIVING A “TORAH” DAY

Parshas Parah. This *Shabbos* we take out a second *Sefer Torah* and read the beginning of *Parshas Chukas* which discusses the *Parah Adumah*. It details the purification of a person from ritual uncleanness caused by coming into contact with a dead body, by sprinkling the ashes of a burnt red cow and specially prepared water. The **Shulchan Aruch** ⁽¹⁾ writes that some opinions hold that the *laining* of *Parshas Parah* is a *Torah* obligation (*D'Orayssa*). Some later *Poskim* [as mentioned in the **Mishna Berura** ⁽²⁾] could not understand the source in the *Torah* for such an obligation to read annually the *parsha* of the *Parah Adumah*, especially now that we don't even have the *mitzvah* of *Parah Adumah*. They, therefore, disagree and rule that it is only a Rabbinic obligation. The words of the *Shulchan Aruch* indeed require explanation.

בין הריחיים – תבלין מדרך היומי – סנהדרין צב.

The **מִשְׁנֵב** quotes the **לבוש** - to show that we are thanking ה' during the **ברכה**. The **מִשְׁנֵב** adds, that a **ברכה** is not **שורה** on an empty item, so we don't want the table to be bare. The **מִשְׁנֵב** explains that **אלישע** asked **עבדיה** to bring him a vessel that had a bit of oil in it and from that he made it keep overflowing with oil. Only by **ששת ימי הבראשית** did **הקב"ה** create **מיא**. After that, the **קב"ה** prefers only to create **מיא**. The **מִשְׁנֵב** explains like **רש"י** that the point is that these pieces should be there and readily available to any **עניים** that might show up. Therefore, the **מִשְׁנֵב** adds that **לכתחילה** one should see to it that these pieces are not too small. The **מִשְׁנֵב** also says one should not bring a **פת שלם** to the table at the end of the **סעודה**. The **מִשְׁנֵב** explains that he means if there are already **פתיתין** on the table. If there aren't any **פתיתין** left on the table, then even a **פת שלמה** may be brought. The **מִשְׁנֵב** adds that if there happens to be a **פת שלם** left over together with other small pieces, it need not be removed from the table.

The "יורד קע'חג]" שו"ע says: If one ate and left over פתיתין on his table, he may not bring a פת שלמה to the table. The רמ"א adds מקומות ורמ"א. הערכים לגד שולחן - This is אסור as it resembles the ע"ז mentioned in our Gemara - to set the table with food the night before a ברית מילה. The שו"ע adds that setting up the table without actually having a סעודה אסור. For those that make a סעודה the night before a ברית (ואכט נעכט) מותר. The ט"ז quotes the לבוש because of this concern that it resembles ע"ז, "יש לאסור," to those that have the מנהג that Friday night after the סעודה is over, they set the table with the כוס for the next day and leave it all night. The ט"ז says "ולא נהירא". In the case of the רמ"א table is set the night before a ברית purely for מזל, so that resembles ע"ז, so it's אסור. In our case, the table is being set with the intention of לכבוד שבת. Similarly, on erev Shabbos when the חלות come out of the oven, it is customary to put them straight on the table לכבוד שבת.

R' Yaakov Kaminetsky ז"ל (Emes L'Yaakov) would say:

“וַיִּקְרָא מֹשֶׁה - At the time of *Matan Torah* on *Har Sinai*, *Klal Yisroel* reached a unity, a singular oneness - *K'ish Echad B'lev Echad*. However, when they sinned by the *Chet HaEigel*, they separated themselves from one another and lost that special unity, as it states in the *Yerushalmi* that every *shevet* created their own idol because they couldn't agree on one calf for everyone. Now, however, when *Moshe Rabbeinu* was preparing for the *Hakamas HaMishkan*, he started with a test of getting everyone together again. Thus, it says '*Vayakhel*.' Moshe gathered them together to one place with one heart.”

A Wise Man would say: “Cowards die many times before their deaths; the valiant never taste of death but once.”

BE HAPPY With the Special Relationship
That תפילה Brings ... Be M'Kabel to Protect It!

855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomayim.org

Mazel Tov to the Radzik & Arnstein Families upon the birth of a boy to their children Hindy & Shmuel.

ה"ר שיזכו להכניסו לברית של אאע"ה בזמנו

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melandim, Agunos and Gnushos in Eretz Yisroel at ZTPO expense

Torah Tavlin Publications
34 Mariner Way, Monsey, NY
© All Rights Reserved

NOTES

בת קדוש

TORAH TAVLIN

לעבד דא אברהם ויקום שמואל אליהו בן ירמיה
ורעייתו ריטא רחל בת יר אברהם שלמה עדי קוקין

לע"נ ר' אברהם יוסף שמואל אלתר בן ר' טובי ו"ל
ברעייתו רייזא רחל בת ר' אברהם שלמה צ"ה הורצ

פרטת

טיב התכלית

מאת הגד"צ רבי גמליאל חסדק רבנשטיין שליט"א, ר"י שער הטמאים ירושלים עמודק

וְלִהְיוֹרֶת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאַהֲלִיאֵב בֶּן אַחִיסֶמֶךְ

למטה דין וגו' (לה-לד) - ההסתר ותכליתו

פרש"י: ואהליאב – משבת דן, מן הירודין שבשבתים מבני השפחות, והשוהו למקום לבצלת למלאכת המשכן, והוא מגדולי השבטים לקיים מ"ש (איוב לרי"ט) גל' אף שזע לפני דל' אלו הדברים הם חיווק גדול לכל אחד באשר הוא שם, הדנה על אף שמוטל על כ"א לכבד את הגדולים העולים על מעלתו בתורה ובעבודה, בעליו להכיר בערכם דרם, כל זה הוא רק בינו לביןו, אך לענות הנוגע בינו לכן קונו לעליו להכיר שזעל אף ערכו הרל חשובים מעשי הצדיקים והחשובים שבעם, תעבורה הנעשית מהפחות שבעם חשובה היא לפני הקב"ה כעבודת האדם המורם מכל העם. [מובן מאיליו שהדרת תליו באיכות העבודה ג"כ] וכשיכיר האדם בערך הנעשית יתלה לבו לעבודת האל- ית', כי תהיה זה מתוך הכרה שהקב"ה אכן שותק למעשיו ועושה הוא בכך נחת רוח גדול לפניו. ובזמן שבת המקדש היה קיים כשצבאו המובן בני' ששערי העזרה לקיים את חובתם בהקדבת קרבנותיהם לשם חיבתו וזימין דל'.

תא חזי מה שכתב הגאון רבי יעקב עמרדין זצ"ל בסידורו (סדר ערב פסח) שם נביא מספר 'שבת יחודה' עדות מבין נכר אחד שהיה נציב הרומיים, והיה עד ראיה וירושלמים בתפארתה בזמן שהיה בית המקדש קיים, ומספר שם איך היה עבודת שהשיטת הפסח, עיין שם שהאר"ך בתיאור עבודה זו, ונביא רק את החלק הנוגע לעניינינו, וז"ל: "מתקנת היהודים שכשיוצאין לעבודה זו, לא יאמר שום אדם יחידו שזו הלאה, ואימיר תנחיתו ונאמר המוסר, אפילו היה האורזן שלמה או דוד מלכם ושאלתי להכניס כי זה אינו ערך המוסר, והשוב כי הוא לזרזות שאין

לימודים מאת רוב אבותם וכל אבסטימן שליט"א, בעמ"ס טרח אבותם

ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בנ"י... והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר (לז-ז) - בענין סייעתא דשמיא בעשיית המצות

איתא בגמ' יומא (ע"ה): "והם הביאו אלי עוד גדבה בבקר בבקר מאי בבקר בבקר? אמר רבי שמואל בר יחמאי אמר רבי יוחנן: מדבר זייד ליהם בבקר בבקר מלמד

שירדו להם לישראל אנבים טובות ומגלות עם המן. והנשאים בריאות את אבני השום
בנא: נשיאים ממש, וכן הוא אומר נשיאים ורוח וגשם אך, ע"כ. הרי כלל ישראל היו
להם אנבים טובות משום שירדו להם עם המן - בבוקר בבוקר. אמנם יש להעיד, מרדע
זה צורך לנס כזה, הקב"ה אינו מנהיג את עולם בניסים גלויים כזה, אלא במקום שיש
צורך, וכלל ישראל היו במדבר ולא היה להם שום מאכלים, והיו צריכים להם לאכול,
ע"כ יר להם מן השמים אבל הדברים שהיו צריכים לבנות המשכן, היה שייך שיהיה
להם בדרך הטבע, כמו העצי שיטים, כמו שפי' רש"י (רש פרת תרומה): "ועצי שיטים
למך להם במדבר, פירש רבי תנחומא יעקב אבינו צפה ברוח הקודש, שעתידין
ישראל לבנות משכן במדבר, וכללי ארזים למצרים ונטעם, לבנותו ליטלם עמדם.
ששיצאו ממצרים", ע"כ. הרי כלל ישראל היו מכינים וצוה המשכן, והיו אפטר
שיהיה להם גם אלו אנבים טובות בדרך הטבע, ומרדע נעשה נס גדול כזה.

ששים לטובה", עכ"ל. הרי לנו מכאן שלענין עבודת הבורא כולם שווים לטובה.

ולא זו בלבד שאין הפחיתות מגרע מערכה של העבודה, אלא לפעמים עולה היא על מעלתו של עבודת הדין, כי הצי"ק מאחד שהינו מווכח אין הורגם מכביד עליו ולא נבצר ממנו לעבוד את השי"ת עבודה תמה, אך זה האדם שאינו מווכח לא צרכו הר"י לו חרבה מניעתו, ועל כן עליו להרבות בביצוע כרי שעתלה עבודתו פה, והו' הדיעה המז' ל"קרא ומלכא; ורואי האדם מבוטח לשכר צטום ואפשר שזוהו המכוון במאחז"ל (ברכות לד'): 'במקום שבעלי תשובה עומדים

אין צדיקים גמורים 'כולים לעמוד' כי הצדיק שהלך כל ימיו בתמנתו אינו חוזק בקל לעבוד את בוראו מתוך השתוקקות, שונה זה מההרגל בעבירה, כי עליו לעמוד במידת מה יותר מן הצדיק, וכל עוד שלא חזקה לעבודה תמה הינו נמצא בהסתר, ואין ערך להסתר העצום הראוי לו למי ששועבד את בוראו מתוך הסתר, וזהו תכלית העבודה להשי"ת בזה העולם. והנה משונוה זה העולם מכל העולמות שלמעלה ממנו, כי כל העולמות הם מלאים ממציאות עוליונים, ולא שייך בהם ענין הבחירה, ועל כן על אף שיש להקב"ה בנחת רוח מעבודת המלאכים, אין כל זאת מגעת לעבודת האדם השווה בעוה"ז, ועולם שבו העלים הקב"ה את אורו, ובנוסף לכך שתל בלבות בני האדם 'צדק' כי עולם כעין זה דרוש מהאדם המצווה על התורה ביטול וכפייה לרצון העליון, ובה שהאדם מכניע עצמו בזה ממשיך את ממשלתו ית' במקומות שאינו יניכר, ומעיד בכך גם שם על מציאות הבורא, ועל הצורך לקבל עולו, ונמצא שבבחינת האדם מכלליותו, הוא על זה העולם, וזהו הנחת רוח שיש להקב"ה בעבודתו, וכל כן נקרא זה העולם 'עולם המלכות', כי תכלית זה העולם הוא להמליך את הקב"ה ולגלות כבודו במקום שאינו ניכר.

ונראה לומר בעזרתו, רמבאר מזה יסוד גדול בענין עשיית מעשה מצות, והתורה הקדושה בא ללמדנו, דהגם שהאדם צריך להשתדל בכל יכולת לקיים במעשה מצות, מכל מקום לענין הגמר מעשה צריך סייעתא דשמיא, והגמר של מעשה מצות, אינו בכלל בידיו לעשות, וצריך לבטוח בה, ולהתפלל אליו שיעזרהו להגמר מעשה מצות, ואפילו אם נראה שיש לו אופן לקיים המצוה בדרך הטבע, חקיקה יכול לעזרהו לקיים המצוה אפי' ע"י נסים אחרים.

והארץ בזה החובת הלבבות (שער הבטחון, פרק ד') וכתב ח"ל: "אבל מה שראוי לבטוח עליו הוא גמל מעשה העבודה, אחר בחירתה בלב שלם ונאמן והסכמה והשתדלות בבר לבב וכוונה לשמו הגדול, ובוה אנחנו חייבין להתחנן אליו לעזור אותנו בו ולהורות אותנו עליו, כמו שכתוב: "הרדיכני באמתך ולמדני..." וכו' ראה, שבבחינתו היתה במעשה העבודה, אך התפלל אל האלקים על שני דברים: א' מהם לבבו לליחוד לבבו ולחוק בחירתו בעבודתו בהרחקת טרדות העולם מלבו ועיניו, כמו ששאמר: 'יחד לבבי ליראה שמך, גל עיני ואביטה וגו' העבר עיני וגו' הט לבי אל עבודתך וגו' והודומה לזה והשגן לחוק אבריו על השלמות המעשה בעבודתו, והוא מה שאמר: 'הרדיכני בלתיב מצותי' סעודי ואושע, ודרבה כמודו'. עכ"ל. מבואר מדרשו כיסוד הניל, דמאוד שאין שום יכולת בלי האדם לגמור מעשה מצד עצמו, ע"כ צריכים להתפלל, ולבטוח בבטיחות גמול שיצורנו הקב"ה לגמול אותו מעשה מצות.

מעשה אבות .... סימן לבנים

ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת כמראת הצבאות אשר צבאו פתח אוהל מועד ... (לה-ח)

In 1935, the Nazi drive to isolate and demonize the Jewish people was soaring to new heights. A series of decrees known as the Nuremberg Laws made brutal distinctions between Aryans and non-Aryans: Jews, Roma, and Black people. Overnight, German Jews were stripped of their citizenship, forbidden from holding government jobs, and restricted from public spaces lest they “infect” Aryans. A key driver of this pseudo-racial propaganda was a magazine called Sonne ins Haus, or “Sunshine in the Home,” which promoted the Nazi myth of Aryan perfection and non-Aryan pollution. In 1935, the magazine ran a contest across Germany to find the perfect Aryan baby. Ten famous portrait photographers were asked to submit ten portraits of beautiful German babies. Joseph Goebbels, chief propagandist of the Nazi party, would judge the winner himself.

Goebbels chose an adorable six-month-old girl as the winner: the ideal Aryan child. Her name, unbeknownst to Goebbels, was Hessa Levenson. Her smiling likeness was plastered on the magazine’s cover as proof of Aryan superiority, becoming a popular propaganda picture, imprinted on postcards and greeting cards across Germany for years to come. There was only one snag: Hessa was, in fact, Jewish. The greatest Nazi example of Aryan perfection was a Jewish baby from a Jewish immigrant family. Hessa’s parents, Jacob and Pauline Levenson, moved to Berlin in 1928 when Jacob landed a coveted spot as a singer in an opera house. He used the stage name Yasha Lenssen to disguise his Jewish name. As anti-semitism increased across Germany, the management found out his real, Jewish-sounding name, and fired him. Life became increasingly difficult for Jacob and Pauline, as for all Jews in Germany. Spurned by musical establishments, neither could find work as singers. Jacob took a traveling salesman job to make ends meet and the couple moved into a tiny studio apartment in Berlin.

In 1934, Pauline gave birth to Hessa. When Hessa was six months old, Pauline and her sister took her to one of Germany’s famous portrait photographers, Hans Ballin. He snapped a picture of the pudgy Hessa wearing a bonnet, with a few brown curls visible underneath. After Ballin developed Hessa’s portrait, Jacob and Pauline kept it displayed on the piano in their tiny flat. As Hans Ballin was one of the photographers tapped to send in ten photos for the contest, he assembled ten baby portraits and then, on a whim, threw in Hessa’s picture too, and sent it off to the magazine. A few months later, the Levensons’ housecleaner was working in their apartment and remarked that she’d seen a magazine with their baby’s photo on the cover. The Levenson’s were horrified. Sonne ins Haus was well-known as a Nazi magazine. They worried what would happen if it came out that the baby gracing the latest cover was discovered to be a Jewish baby.

Pauline rushed to Ballin’s studio and told him there must have been some mistake; Hessa, the winning baby, was Jewish, she explained. Ballin laughed and replied that he knew that and sent in her portrait as an act of defiance. “I wanted to make the Nazis look foolish. I wanted to allow myself the pleasure of this jest. And you see, I was right. Of all the babies, they picked this baby as the perfect Aryan.” Years later, when she was an adult, Hessa was asked what she would say if she could speak to Ballin about his decision to send in her photograph: “I would tell him, good for you for having the courage.”

After Hessa’s father Jacob was briefly arrested by the SS on fabricated charges of tax evasion in 1938, the family realized it was too dangerous to remain in Germany. They fled first to Latvia, then to Paris, where they remained until moving to New York in 1949. Reflecting on her experience as the poster child of supposed Nazi “Aryan” perfection, Hessa noted that the fact that her Jewish face was celebrated throughout Germany and Nazi-occupied Europe seemed to be one small way she could retaliate. “I feel a sense of revenge, good revenge.” However, her greatest triumph was when she donated an original Sonne ins Haus magazine with her picture on the cover to *Yad Vashem*, Israel’s Holocaust museum. She told reporters: “My strongest memory from childhood was running away. My father told me that when there would be a State of Israel, there would be no more running away.” In Jerusalem, donating the Nazi magazine that celebrated a Jewish baby as the ideal child, Hessa was proof that the Jewish people have survived - and thrived - despite all of history’s attempts to wipe us out. (Aish.com)

וורקתי עליכם מים מהררים ומהרתם מכל מאותיכם ... (הוקאל לו-ב)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

תורת הצבי על הפטרות

In this week’s unique *Haftorah*, *Yechezkel HaNavi* mentions the “purifying waters” that *Hashem* will sprinkle upon His Nation with the coming of *Moshiach* - obviously connected to the theme of *Parshas Parah*. *Chazal* (*Yoma 85b*) teach us that *Yom Kippur* atones for transgressions between a man and *Hashem*, but wrongdoings between a man and his fellow man, only *Yom Kippur* will atone once amends are made. But if a person must appease his fellow man before being granted atonement, shouldn’t we need to go through the same preliminary step to appease *Hashem* before *Yom Kippur* absolves us of our sins?

The **Maharal ז”ל** offers a fascinating *vort* on this. *Hashem* in all His glory is above mankind, and the very concept of sin

is not applicable to Him. It is simply a non-factor to the Almighty. Rabbi Akiva said, “*How fortunate are you, Israel; before Whom are you purified, and Who purifies you? Your Father in Heaven.*” An amazing statement which sheds light on *Hashem’s* attitude towards *Klal Yisroel*. No matter where or when, a *Yid’s* instinct is to cling to *Hashem*, and when *Klal Yisroel* completely clings to Him, sin - which is not applicable to *Hashem* - is removed from the equation entirely and we are absolved of our sins. This explains why *Yom Kippur* automatically atones for sins without any preliminary appeasement needed. The *Parah Adumah* had the same qualities and once sprinkled with the holy ashes, a person became one with *Hashem* and automatically purified.

כל איש ואשה אשר נדב לכם אתם להביא לכל הולמאכה אשר צוה ה' לעשות ביד משה ... (לה-כג)

This *posuk* is seemingly superfluous, as the prior *posukim* already enumerated *Klal Yisroel’s* myriad donations to the construction of the *Mishkan*. What, then, is this verse adding? The **Shach al HaTorah**, a *talmid* of the holy **Arizal ז”ל**, explains as follows: Some people were able to give larger donations than others. It is entirely possible that there were some who struggled to offer even a minimal amount.

Thus, their donations were considerably less than those of the wealthy. The poor, who had nothing extra, could barely scrape together the *השקל* but they possessed something that was more precious and valuable: the *ratzon*, the willingness to partake in the *המשכן*. It was for them that this *posuk*, “אשר נדב לכם”, was written. They had the *cheishek*, the heart even if they didn’t have the financial means. And that was so beloved by *Hashem*. More than anything else.

This can also explain a perplexing line in the **Ramban** on *Parshas Terumah* regarding the building of the *הקודש*. The *Torah* there says “ועשור” - in a plural sense, as opposed to “ועשית” - which is singular. The Ramban quotes the *Medrash* which says that *Hakadosh Baruch Hu* wanted everyone to have a part in contributing to the *Aron*. How is that possible? He says three options. The last one is “ויכנונו לדבר”. They should have *kavana* for its construction. What does this mean? In light of the above, perhaps the answer is simple. Utilizing the above-mentioned *cheishek* - the desire to have a part in the *Aron* - “מעלה עליו הקדוש ברוך הוא כאילו עשהו” - *Hashem* considered it as if they had partaken in its actual construction.

Additionally, from the Ramban, it seems that these are all equal and viable options *לכתחילה* and not just *בדיעבד*.

This *machshava* should infuse every single one of us with the realization that no matter what we actually do, or do not possess, no one can take away our *ratzon*. And that is ultimately what *Hashem* really treasures!

משל למה הדבר דומה

קחו מאתכם תרומה לה' כל נדיב לבו יביאה תרומת ה' ... (לה-ה)

משל: “Living with Honesty” is a title based on the teachings of **Hagaon HaRav Yisroel Belsky ז”ל**. Being one of the world’s premier halachic authorities gave R’ Belsky firsthand experiences of the dishonesty and deception many people use to make a buck, to gain an extra dollar, and he used every opportunity to correct this awful trend. The following is one such experience:

After being involved in a crash that left my car severely damaged, I took it to a body shop. The damage was about \$8,500 covered by insurance, but there was a \$500 deductible. Without consulting with me, the mechanic padded the bill to \$9,000, made the repairs and received \$8,500 from the insurance company. He said that since he had been paid in full, I could “forget about the deductible.”

ששת ימים תעשה מלאכה ובוים השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתך לה' ... (לה-ב)

GOLDEN NUGGETS ON THE PARSHA WITH A FOCUS ON LESSONS HOW TO SERVE HASHEM AND BE A BETTER JEW BY R' YEHOShUA GOLD

While discussing the *mitzvah* of *Shabbos* in *Parshas Vayakhel*, the *Torah* writes “ששת ימים תעשה מלאכה” implying that the work - *Melacha* - is done on its own. The proper word would be “תעשה מלאכה” - meaning you should do the *melacha*. In his *Sefer Apiryon*, R’ **Shloime Gantzfried ז”ל** offers a novel approach to explain this. *Chazal* says that if just two *Shabbosos* were properly kept by *Klal Yisroel*, the *Geulah* would come. Why is one not enough? He quotes the **Yismach Moshe ז”ל** who explains that a proper *Shabbos* needs to have a week preceding it, since we are told to work six days and then have a seventh day of *Shabbos*. Since the first *Shabbos* did not have that week of work, a second *Shabbos* after working is needed.

However, the *Gemara* in *Sanhedrin* says that *Adam HaRishon* was created on Friday so that he could go straight into a *Mitzvah* - *Shabbos*. If *Shabbos* must come at the end of the week, shouldn’t he have been born at the beginning of the week? **Rav Gantzfried** answers that perhaps *Hashem* did this to teach us a lesson. People have Saturday off as a well-deserved break from a long week of work, but *Shabbos* is more than that. It’s a great day off, but we know it is a day to reconnect with ourselves and the *Ribono Shel Olam*. It is the *Mekor Haberacha*, the source of blessing for the week. *Hashem* created Adam on Friday to teach us this *Yesod* of *Shabbos*; even without an ounce of work, it is a day of rest, a day of *Dveikus B’Hashem*.

A person without this understanding will feel that his work and success are solely based on himself and *Shabbos* is a drag - just trying to get through the day before getting back to work. But a person who understands the essence of *Shabbos*, also understands that his *Parnassa* and accomplishments are given to him from on High. Therefore, the *posuk* says “תעשה”, reminding us that *Hashem* controls our work and sees to it that it gets done - not necessarily needing us to do it! The lesson of *Shabbos* and the *Emunah* it contains, is to be the guide for our work week as well, which is why it is so integrated with *Shabbos*.

מחשבת הלב

הנחמדים מזהב